

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af postloven [af Juul-Madsen m. fl.].

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 115) findes i tidenden sp. 7486).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 92 stemmer mod 53.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om styrelsen af kommunernes skolevæsen og af virksomhed efter lov om fritidsundervisning m. v. [af Ritt Bjerregaard m. fl.].

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 99) findes i tidenden sp. 7526).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 145 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om Ålborg universitetscenter.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 133) findes i tidenden sp. 7528).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Træff (FP):

Jeg skal endnu en gang fra denne talerstol udtrykke vor store tvivl om det rigtige i at oprette et universitetscenter i Ålborg. Vi er på det rene med, at dette ser meget besnærende ud, som det er fremlagt for øjeblikket. Det ser ud, som om det kun er en enkelt lille sammenlægning af nogle få undervisningsinstitutioner, der er der for øjeblikket, men enhver ved, at hvis der skal være nogen mening i dette på lang sigt, så skal det udbygges, og det skal udbygges for dem, der kommer der i de kommende år.

Vi finder, at med den økonomiske situation, vi har for øjeblikket, hvor vi skal til at spare 5 mia kr., hvor vi skal reducere på de øvrige universiteter og læreanstalter og andre steder i undervisningssektoren, er det uansvarligt at starte et nyt universitetscenter i Ålborg. Med den betalingsbalance, vi har, og i det hele taget med vor økonomiske situation som baggrund synes vi, at det må være altovervældende vigtigt, at vi ikke kommer i gang her.

Vi finder endvidere, at det er de lokale interesser, der her er dominerende. Vi har ikke på noget tidspunkt endnu haft den undersøgelse, vi efterlyste ved den undervisningspolitiske debat her. Vi har ikke haft en undersøgelse, der virkelig godtgør, at det er nødvendigt at have et center på dette sted, og at det skal have denne størrelse.

Endvidere vil jeg gerne komme tilbage til, at den styrelseslov, som er en torn i øjet på os, og som stadig gælder for universiteter og læreanstalter, ikke er sat ud af kraft. Ganske vist har undervisningsministeren fra denne talerstol givet udtryk for, at man vil give dette nye universitetscenter både hånd og fodjern på, men som bekendt kan man frigøre sig for disse instrumenter, og vi er ikke trygge, så længe den nye styrelseslov gælder.

Vi finder endvidere, at man heller ikke har indpasset dette universitetscenter i sammenhængen med de øvrige universiteter, universitetscentre, læreanstalter og uddannelsesinstitutioner. Vi synes, at man bør foretage sådan en tilpasning. Det er ganske

[Træff.]

vist ting, som ligger fremefter i tiden, men vi synes, det er forkert at stemme for et lovforslag, så længe disse ting er uafklarede.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 123 stemmer mod 22.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om til lægsbevilling for finansåret 1. april 1973-31. marts 1974.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 158) findes i tidenden sp. 7428).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Jeg skal fastsætte en taletid for ordførerne på 20 minutter i første omgang og 10 minutter i anden omgang.

Før vi begynder, gør jeg medlemmerne opmærksom på, at det er min agt at gennemføre en pause fra kl. ca. 12.30 til kl. ca. 14.

Kjeld Olesen (S):

Det var en usædvanlig periode, vi startede den første tirsdag i oktober måned sidste år. Vi oplevede kort tid efter et folketingsvalg, hvis resultat betød intet mindre end en fordobling af antallet af partier i folketinget, og i dag er vi oppe på 11 partigrupper, det største antal nogen sinde. Og vi fik en regering baseret på kun 22 mandater, hvilket historisk også er enestående.

Regeringen lagde stærkt ud, da statsministeren den 19. december kom med tiltrædelseserklæringen. Det lød heri, at allerede i løbet af de første 100 dage ville det blive nødvendigt at finde løsninger på centrale spørgsmål som omkostningsstigningerne, prisstigningerne, boligudgifterne, beskæring

af de offentlige udgifter og de vanskeligheder, der kunne opstå på grund af energikrisen.

Det hed endvidere i erklæringen, at for venstre kunne der ikke være tvivl om valgets tale. Man måtte se i øjnene, at vælgerne fældede dom ikke kun over de gamle partier, men også over blokpolitikens epoke, og statsministeren understregede, at regeringen ville forhandle sig frem fra sag til sag. Tingene skulle ikke afgøres bag lukkede døre eller på et regeringsmøde.

Vi er nu snart op imod de 200 dage af denne regerings levetid, og man må jo konstatere et ikke ringe misforhold imellem disse stærke bemærkninger og virkeligheden. Dog skal det siges til regeringens undskyldning, at en væsentlig del af årsagen til vore store økonomiske problemer skal søges uden for vore grænser, ikke mindst i den energikrise, som vi har oplevet siden sidste efterår.

Men tilbage står så den virkelighed, at vi fra 1974 må regne med et underskud på den løbende betalingsbalance på henimod måske 10 mia kr. Vi må se en inflation, der galopperer stærkere end nogen sinde med prisstigninger, der løber op til 15 pct. på årsbasis. Vi har igennem nogle måneder måttet se vor valutabeholdning blive drænet hver måned med henved 800 mill. kr. i fremmed valuta. Vi har rekordagtige stigninger i jordværdierne, pr. måned ikke mindre end ca. 1 mia kr. Vi har rekordrente for boligbyggeriet. I dag ligger den effektive obligationsrente på over 17 pct.

Hvor mange forklaringer der end kan stilles op, så må det konstateres, at regeringen ikke har formået at klare de væsentligste af de problemer, som man så højtideligt proklamerede at ville løse, og dette på trods af de økonomiske fordele, som medlemskabet af EF har givet os. Landbrugseksporten steg i 1973 med ikke mindre end 47 pct. og er nået op på 11,9 mia kr. En del af denne stigning, lidt over 4 mia kr., kan henføres til stigningen i de internationale fødevarerpriser, men omkring 3 mia kr. skyldes medlemskabet af EF. Og samtidig er den hidtidige landbrugsstøtte, der kostede staten lidt over 1 mia kr., afskaffet. Som bekendt var underskuddet på de løbende poster på betalingsbalancen 3 mia kr. for 1973. Det skal her understreges, at dette underskud ville have været betydeligt større, hvis vi ikke